

ΜΙΚΡΗ ΩΔΗ.

"Αν ἔχω μιλήσει

Γιὰ τὴν ἀγάπη μου, εἶνε στ' ἀργὸ νερὸ

Ποὺ μὲν ἀκούει ὅντας εἴμαι σκυφτὸς

"Απάνωθέ του· ἀν ἔχω μιλήσει

Γιὰ τὴν ἀγάπη μου, εἶνε στὸν ἄνεμο

Ποὺ μέσ' στὰ δέντρα μουρμουρίζει καὶ γελᾶ·

"Αν ἔχω γιὰ τὴν ἀγάπη μου μιλήσει, εἶν' στὸ πόνι

Ποὺ μὲ τὸν ἄνεμο

Περνᾶ καὶ τραγουδᾶ·

"Αν ἔχω μιλήσει, ἐγώ,

Εἰν' στὴν ἥχω.

"Αν μὲν ἔρωτα ἡγάπησα μεγάλο,

Θλίβερο ἦ χαρωπό,

Εἶνε τὰ μάτια σου τὰ δυό·

"Αν μὲν ἔρωτα ἡγάπησα μεγάλο,

"Ηταν τὸ στόμα σου τὸ σοβαρὸ καὶ τὸ γλυκό,

"Ηταν τὸ στόμα σου·

"Αν μὲν ἔρωτα ἡγάπησα μεγάλο,

"Ησαν ἡ σάρκα σου ἡ ἀχνή, τὰ χέρια τὰ δροσῆτα,

Καὶ τὴ σκιά σου προσπαθῶ νὰ εῦρω εἰς τὴ στράτα.

LES JEUX RUSTIQUES ET DIVINS.

HENRI THUILE :

XXXVIII

"Η γαλάζι¹ αὐγή! ἡ γαλάζι¹ αὐγή! σ² αὐτὴν ἡ καρδιά μου ἀς ξαναύρει
ἔκεινη τῇ γλύκα ποὺ πολύκαιρα ὑγράναν οἵ ματιές σου:
ἡ πηγὴ ὅπον θὰ σκλάβωνα τὸ στόμα σου ὁ ἄνεμος ἀς γίνει
μὲ τὴν κορδέλλα τὴν ωπὴ τοῦ πρώτου του φιλοῦ.

"Ο πόνος μου θὲ νὰ δεχτεῖ ἔνα πρωῒ ποὺ ἀρχίζει
μέ, στὸ πρόσωπο τῆς μέρας, γραμμένο τ' ὄνομά σου,
ὅλ' ἡ φωνή μου τὴ μοναδικὴν αὐτὴν θὰ χαιρετίσ³ ἐλπίδα
ὅπως ὅταν ἐρχόσουνα, ἐσύ, τὸν ἔρωτα νὰ σμίξεις.

LXXVI

"Ω! ὅχι δὲ θὰ πάγω πειὰ ἔκει ποὺ δὲ ἄνεμος θρηγεῖ
γιατὶ θὲ νάμουν δλομόναχος, θὰ μούλειπες πολύ.
Θέλω τὴν θλίψη σου καλύτερη ἐντός μου νὰ τὴ νοιώσω
ἀπ' τὸν δρίζοντα δόπον τὰ κύματα μουγγρίζουνε τὴν νύχτα.